

Sajtó és Tájékoztatás

Az Európai Közöségek Bírósága

93/09. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2009. október 22.

A C-116/08. sz. ügyben hozott ítélet
Christel Meerts kontra Proost NV

**A RÉSZMUNKAI DŐS SZÜLŐI SZABADSÁGA ALATT ELBOCSÁTOTT,
TELJES MUNKAI DŐBEN FOGLALKOZTATOTT MUNKAVÁLLALÓ
VÉGKIELÉGÍTÉSÉT A TELJES MUNKAI DŐ ALAPJÁN JÁRÓ DÍJAZÁSA
ALAPJÁN KELL KISZÁMÍTANI**

*A munkaviszonyból eredő jogoknak a szülői szabadság esetén történő korlátozása
visszatarthatja a munkavállalót attól, hogy ilyen szabadságot vegyen ki, és arra
ösztönözheti a munkáltatót, hogy inkább a szülői szabadságon lévő munkavállalókat
bocsássa el*

A 96/34 irányelv¹ az európai általános iparági szervezetek által a szülői szabadságról kötött keretmegállapodás végrehajtására irányul. E keretmegállapodás a szociális partnerek arra vonatkozó kötelezettségvállalásának minősül, hogy minimumkövetelményeken keresztül olyan intézkedéseket hozzanak, amelyek a férfiak és a nők egyenlő lehetőségeinek és a velük való egyenlő bánásmódnak azáltal történő támogatására irányulnak, hogy lehetőséget nyújtanak számukra a hivatásuk és a családi életük összeegyeztetésére.

Ch. Meertset 1992 szeptembere óta határozatlan időre szóló munkaszerződés alapján teljes munkaidőben a Proost NV foglalkoztatta. 1996 novembere óta a szakmai pályafutás megszakításának különböző formáit vette igénybe, és 2002. november 18-a óta részmunkaidőben dolgozott szülői szabadsága miatt, amelynek 2003. május 17-én kellett volna lejárnia.

2003. május 8-án Ch. Meertset azonnali hatállyal, tízhavi fizetésének megfelelő végkielégítéssel elbocsátották, amely végkielégítést az ebben az időpontban kapott azon fizetése alapján számították ki, amelyet a munkateljesítményének a csökkenésével megegyezően a felére csökkentettek.

Ch. Meerts az arbeidsrechtbank van Turnhout (tournhouti munkaügyi bíróság, Belgium) előtt vitatta e végkielégítésének az összegét. Kérte, hogy a végkielégítést a teljes munkaidő alapján járó díjazása alapján számítsák ki, amely díjazásban akkor részesült volna, ha a szülői szabadságának a keretében a munkateljesítményét nem csökkentette volna.

¹ Az 1997. december 15-i 97/75/EK tanácsi irányelvvel (HL 1998. L 10. 24. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 3. kötet, 263. o.) módosított, az UNICE, a CEEP és az ESZSZ által a szülői szabadságról kötött keretmegállapodásról szóló, 1996. június 3-i 96/34/EK tanácsi irányelv (HL L 145., 4. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 2. kötet, 285. o.).

Ilyen körülmények között a Hof van Cassatie (belgiumi Semmitőszék), amelyhez a jogvita került, a Bírósághoz fordult.

A Bíróság megjegyzi, hogy a szülői szabadságról szóló keretmegállapodás 2. szakaszának 6. pontja arról rendelkezik, hogy a szülői szabadság megkezdéséig megszerzett vagy a szerzés folyamatában lévő jogok e szabadság végéig változatlanok maradnak.

Mind e rendelkezés szövegéből, mind pedig annak összefüggéseiből kitűnik, hogy e rendelkezés célja a munkavállalót már a szülői szabadság kezdetén megillető, a munkaviszonyból eredő – megszerzett vagy a szerzés folyamatában lévő – jogok elvesztésének vagy korlátozásának elkerülése, és annak biztosítása, hogy e szabadság végével e jogokat illetően a munkavállaló ugyanazon helyzetben legyen, mint az említett szabadságot megelőzően.

A férfiak és a nők egyenlő bánásmódjának a szülői szabadságról szóló keretmegállapodásban kitűzött céljára tekintettel **a megszerzett vagy a szerzés folyamatában lévő jogok tiszteletben tartásának a kötelezettsége úgy értendő, hogy az a közösségi szociális jog olyan elvét fejezi ki**, amely különleges jelentőséggel bír, és ezért nem lehet megszorítóan értelmezni.

A szülői szabadságról szóló keretmegállapodásnak a célkitűzéseiből következik, hogy a keretmegállapodásban szereplő, „megszerzett vagy a szerzés folyamatában lévő jogoknak” a fogalma magában foglalja a közvetlenül vagy közvetve a munkaviszonyból származó összes jogot és készpénzben vagy természetben nyújtott összes előnyt, amely a munkavállalót a munkáltatóval szemben a szülői szabadság kezdetén megilleti.

E jogok és előnyök között szerepelnek mindazok, amelyek a foglalkoztatási feltételekre vonatkoznak, mint a teljes munkaidőben foglalkoztatott és részmunkaidős szülői szabadságban részesülő munkavállalónak azon joga, hogy egy határozatlan időre szóló munkaszerződés munkáltató általi egyoldalú felmondása esetén olyan felmondási ideje legyen, amelynek az időtartama a munkavállalónak a vállalkozásnál eltöltött szolgálati idejétől függ, és amelynek a célja egy új munkahely keresésének a megkönnyítése.

A jogok és előnyök ezen összessége nem érvényesülne abban az esetben, ha a részmunkaidős szülői szabadság során történő elbocsátáskor a törvényes felmondási idő be nem tartása esetén egy teljes munkaidőben foglalkoztatott munkavállaló elvesztené az ahhoz való jogát, hogy a neki járó végkielégítést a munkaszerződése alapján járó fizetése alapján határozzák meg.

Így a munkaviszonyból származó jogoknak a szülői szabadság esetén történő korlátozásához vezető nemzeti szabályozás visszatarthatja a munkavállalót attól, hogy ilyen szabadságot vegyen ki, és arra ösztönözheti a munkáltatót, hogy inkább a szülői szabadságon lévő munkavállalókat bocsássa el. Ez közvetlenül ellentétes a szülői szabadságról szóló keretmegállapodás célkitűzésével, amelynek egyik célja a családi élet és a hivatás jobb összeegyeztethetősége.

A Bíróság megállapítja, hogy **a szülői szabadságról szóló keretmegállapodással ellentétes az, ha** egy határozatlan időre és teljes munkaidőben foglalkoztatott, azonban részmunkaidős szülői szabadságban részesülő munkavállaló munkaszerződésének munkáltató általi, súlyos ok nélküli vagy a törvényes felmondási idő be nem tartásával történő egyoldalú felmondása esetén **az e munkavállalónak fizetendő végkielégítést**

az elbocsátásának időpontjában kapott csökkentett fizetése alapján határozzák meg.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében a közösségi jog értelmezésére vagy valamely közösségi jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege](#) megtalálható a CURIA honlapon

Sajtófelelős: Lehóczki Balázs ☎ (+352) 4303 5499